

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu.

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 1. februarja 1900.

Štev. 5.

Poslanec Plavec pred svojimi volilci.

(Dopis iz Velikovca.)

V izvanrednih razmerah vršil se je dné 20. jan. zvečer v tukajšnji Plešivčnikovi gostilni volilni shod, na katerem je zastopnik našega mesta v deželni zbor, poslanec Plavec, imel poročati o svojem delovanju. Plavec je namreč prišel v nemilost pri naših nemškonačijonalnih kolovodjih, kar se je ob novem letu tudi po časnikih razglasilo, češ da je za sedanje razmere premalo „stramm“, da za naše mesto skoraj ničesar ni storil, da je tukaj splošno (?) mnenje, njega odstraniti in mesto njega drugega bolj „stramm“ poslanca izvoliti. Mi sicer nimamo nobenega vzroka za Plaveca, ki je odločen naš nasprotnik, se potegovati, ali po naših mislih je navedeno samo pobožna klika, ki bi rada svojega ljubljencega spravila v deželni zbor. Od kod vendar tako nagla sprememba mišljenja; saj je bil Plavec vendar vedno med radikalnimi nemškonačijonalnimi poslanci in še na „Bauerntagu“ meseca oktobra m. l. je bil junak „neva“ in bauernbundarski in nemškonačijonalni udeleženci istega shoda so mu na njegove napade na našo slovensko stranko navdušeno klicali svoj „hosana“. Zdaj pa iz ravno teh ust, samo po preteku dveh mesecev, istemu poslancu nasproti donijo uničevalne besede: „proč ž njim, na križ ž njim!“ Volilni shod dné 20. t. m. nam je imel vse pojasniti.

Zbralo se je kakih petdeset volilcev. V začetku je bilo vse napeto, resni obrazi prvakov so razodevali, da se ima ta večer nad poslancem raznesti huda nevihta. Predsednik shoda, župan Pinterič, otvori zborovanje in dá besedo poslancu Plavecu. Poslanec najprej celo stvarno popisuje žalostno stanje deželnega gospodarstva, omenja, da se je vsled stavbe deželne bolnišnice moralo porabiti zadnje deželno premoženje, t. j. domestikalni fond, ki je donášal deželi 40.000 gld. obrestij. Celo pokvarjena uravnava Zile in Drave je požrla ogromne svôte denarja, ravno tako tudi uravnava hudournikov na Zgornjem Koroškem. Potem omenja, da je vsled povišanja učiteljskih plač nastal, ker vlada od deželnega zbora sklenjenih priklad na žganje

in pivo ni potrdila, v deželni blagajni primanjkljaj 90.000 gld., in ta se bo s tem pokrila, da so se deželne priklade zvišale za 5%. Kar pa Velikovec zadene, je on dosti za to mesto storil; tako se je potrudil, da bi se klanec v Trušnjah preložil, ali v tej zadevi ni imel uspeha, ker je g. Ratzesberg preveč zahteval za svoj, za preložitev potrebni travnik. Dalje je na njegovo prizadevanje deželni zbor dovolil garancijo letnih obrestij od 15.000 gld. za nakup mestne ljudske šole v Velikovecu od prejšnje lastnice, namreč od mestjanske zadrage (komune). Tudi za stavbo nove meščanske šole za dečke je on izposloval od deželnega zbora veliko svoto 15.000 goldinarjev. V Velikovecu bi bila potrebna tudi okrajna bolnišnica, ki bi se splačala ravno tako, kakor se ona v Wolfsbegu splačuje, ali od nobene strani se ta misel ni sprožila, tako tudi on kot poslanec ni imel prilike (??), kaj v tej zadevi storiti. Ravno tako je z železničnem vprašanjem, ki spi spanje pravičnega.

Ko poslanec konča, zavladala je splošna tihota v dvorani; niti jedna roka se ni ganila, da bi s ploskanjem izrazila govorniku priznanje. Zdaj bi imeli se oglasiti poslanci zatožniki. Oglasilo se jih je več, a prav nič bistvenega poslancu niso mogli očitati. Ko Plavec zapazi, da nimajo pravih pritožb zoper njega, tedaj mu zraste pogum, in on obrne ost nasprotnega kija in srečno odbije vse napade. Zdaj odkrije tudi pogumno težnjo svojega srca, češ: že v jeseni je hotel zborovanje tukaj napraviti, ali na njegovo pismo v tej zadevi mu je župan Pinterič naznanil, da takrat ni bil umesten čas za zborovanje, ko je že toliko shodov bilo. Ko je pa po novem letu v časnikih bil napaden, tedaj ga je zelo bolelo, ker si je bil v svesti, da je storil za Velikovec svojo poslansko dolžnost. Da bi se opravičil, sem sklical današnji shod. Potem zavrača prav srečno razne govornike in se opere sam tako, da so njegovi nasprotniki, ko so uvideli, da nič ne opravijo, začeli ga na zadnje celo prositi, naj jih vendar blagovolji podpirati v vprašanju Dravskega mosta in gledé železnice, kar je poslanec tudi obljubil storiti. Tako se je res zgodilo, kakor je neki imenitni mestjan označil vspeh tega shoda, „da so sovražnemu poslancu nazadnje še roko poljubili“. Gotovim prenapetjem, ki so nameravali poslanca k odstopu prisiliti in so že menda kot morebitne kandidate za izpraznjeni ve-

likovski mandat imenovali Pinteriča, Gratzhoferja in Nagel-a, pa je ta shod donesel zaslužno blamažo.

Družba sv. Mohorja na Koroškem l. 1899.

(Konec.)

IV. Dekanija Dobrlavas. Skupnih njenih udov je 941 (+ 43). Razdelijo se po župnijah tako-le: Dobrlavas 80 (+ 17), Št. Lipš 54 (— 2), Št. Vid 87 (+ 12), Št. Kancijan 87 (— 3), Kamen 23 (+ 6), Mohliče 19 (— 1), Galicija 29 (.), Opače 26 (— 1), Obirsko 23 (— 2), Korte 20 (.), Žitaravas 50 (+ 1), Globasnica 52 (— 4), Št. Ožbolt pri Jezeru 67 (+ 14), Sv. Andrej v Ravni 27 (+ 8), Šteben pod Juno 23 (— 5), Železna Kapla 181 (+ 2), Reberca 93 (+ 1).

Napredovalo je 8, nazadovalo 7 župnij. Izmed prvih je posebno treba pohvaliti Jezersko (Št. Ožbolt in Sv. Andrej) in Dobrlavas. Šteben in Globasnica sta izgubila 5, oziroma 4 ude, drugi kraji po 3, 2 ali 1. Upajmo, da bo v prihodnjic boljše. Marsikatera župnija bi imela lahko precej več družnikov, in dobrlovaška dekanija bi bila potem druga na Koroškem z več kakor tisoč udi. Najbližje sosedni pliberški je itak že zdaj. Poskusimo tedaj!

V. Dekanija Pliberk, gledé visokega števila družbenikov prva med vsemi, šteje 1151 (+ 87) udov. Od teh jih imajo: Pliberk 183 (+ 3), Šmihel nad Pliberkom 206 (+ 44), Vogrče 57 (— 2), Švabek 53 (+ 15), Št. Danijel 39 (+ 3), Devica Marija na Jezeru 187 (+ 1), Mižica 107 (— 7), Črna 119 (+ 21), Kotlje 62 (+ 5), Guštanj 57 (— 2), Koprivna 40 (+ 4), Kazaze 41 (+ 2).

Dá, ko bi štele vse dekanije do tisoč Mohorjanov, kakor vrla pliberška, potem smemo biti na Koroškem zadovoljni gledé naše družbe. Izmed 12 župnij jih je napredovalo 9; najlepše Šmihel, Črna in Švabek. Nad 200 udov nima noben slovenski kraj na Koroškem, nego le Šmihel nad Pliberkom. Dobro bi bilo, ako bi se ga radeče tiskalo, da bi ga vsak prej zagledal in tem bolj posnemal. Bog blagoslovi dobro delo i v prihodnje!

VI. Dekanija Rožek s 623 (+ 74) družniki, in sicer imajo: Domačale 12 (— 3), Lipa 30 (— 11),

PODLISTEK.

Tine in Barigeljc.

Kakor sem že zadržal pravil in tudi še danes lahko ponovim, ker imam ravno čas in priložnost, bil sem v Kaliforniji od deželnega očeta prav prijazno sprejet. Gospod oče ni tak, kakor so nekateri njegovi sovrstniki. Ž njim se dá govoriti, to pa to! In kako se za vse zanima! On je tudi dober govornik in pri glažku dobrega vina mu se je jezik še le prav razvezal in ker sem jest tudi še koj dober pri jeziku — no, kako bi tudi ne bil, saj so mi prirodu jeziček dobro podrezali — zato nama je šlo, ko da bi škopo rezala. Prigriznila sva tudi prav dobro prekajene krače in pa kranjske klobase, ktere deželni oče prav „obrajta“ in tudi jaz globoko cenim. Deželni oče mi je ponudil tudi fine smodke. Vzel sem jih sicer — ker pri taki gospódi se človek ne sme braniti — pa samo za spomin, potem pa sem nabulil svojo čedro ter pihal iz nje, kakor „mašina“ pri tovrnem vlakcu, kedar vozi s Podkloštra mimo Martina proti Trbižu.

Vsega imaš, kar ti le poželi srce, sem si mislil in sem hotel tudi to reči deželnemu očetu, kar se odprejo vrata in v sobo se pribiše moja — Franca, spremljana od deželne matere in pa go-

spodične Okrogelnikove, ki se je zadej muzala. Sapo mi je zaprlo! Govoriti nisem mogel in sam svojim očem nisem verjel. Skoraj kar trd sem postal in če se danes na to spomnim, kako neokreten sem bil, moram se sam sebi smejati. Rad bi bil govoril, pa nisem mogel, le jecljal sem: No, Franca, al' al' je mogoče? Tako govóri, pavej no! Ona pa se je režala in deželna mati in pa Okrogelnikova ž njo. Deželni oče je to stvar koj pogruntal in se iz mene malo ponorčeval, češ, da me je Franca le ugnala. No naj bo, se me pač drži, kakor srajca ...

Kmalu je družba postala prav vesela. Jaz sem pripovedoval deželnemu očetu, moja Franca pa deželni materi o razmerah v naših deželah. Govorili smo seveda v lepi slovenščini. Ko bi nas bil slišal kakšen „šomašter“ iz podjunske doline, gotovo bi bil trdil, da smo govorili špansko. To pa zato, ker je to, kot marsikaj drugega, za njih prav — š p a n s k o.

Ko smo bili pri razgovarjanju v največjem ognju, obrne se Franca do mene in pravi: tu imaš nekaj pisem, ki sem ti jih od doma s seboj prinesla. Prvo, ki sem ga odprl, bilo je od Cofinovega Petra. Glasilo se je tako-le:

Predragi Barigeljc!

Čez hribe in doline in čez široko morje bo moje pismo romalo in želim, da bi Te našlo pri najboljšem zdravju. Ti ne veš, kako je nam dolg čas po Tebi. Ne bodi tako norčav in ne hodi po svetu toliko časa, pridi domu, ker vsi, ki so ti po življenju stregli, so že pomrli. Nič se jih več ne boj. Pa saj vem, da se jih ti sploh nisi nikoli bal, bali so se le oni tebe in se še danes

bojijo pred teboj. Mislijo, da si ti kakšen „bau, bau“, pa si le Barigeljc. Zdaj ti pa moram nekaj sporočiti o pokrškem lovskem društvu. Meni je eden iz Pokrč to-le za Te povedal. — Lov v pokrški občini so lansko leto v najem vzeli nekateri kmetje in drugi lovski prijatelji. To so storili za to, ker se je po njih misli škoda, ki jo je zverina na polju naredila, preslabo plačevala. Pa ne misli, da v naših krajih najdeš Bog vé kakšno zverjad. Jazbeca ali medveda zastonj iščeš in tudi „Wolfa“ v naših gozdih ne stakneš, ko bi ga tri mesece iskal, le zajčke in pa „rehelne“, ki so se na občinske stroške prav spitali in postali taki pitani „prekelni“, da Ti začnejo kar zobje rasti, če pomisliš, kakšna pečenka bi to bila; teh lazi vse polno okrog. Zajčki so prav uljudni in kakor pravimo prav „kamot“.

Kakoršni so zajčki, taki so skoraj tudi udje te prepotrebne družbe. Nad-vodja je? No, še vprašaj to; kdo pa drugi, kakor gospod župan, kterege zraven tega tlači že toliko častnih mest ali služb, da bode sirota kmalu bolj širok, kakor dolg. Za tajnika so izvoljeni gospod, od katerih še nisem čul, da bi radi pisali. Tudi naš „Mir“ ni imel mnogo truda zavoljo njih. Zraven tega so jih postavili še za blagajnika. Blagajne ali „(k)ase“ še nimajo, pa jo bojo tam neke na Bolgarskem kupili. Shranjevali bodo v njo ne samo denar, ampak tu in tam tudi kakšno kozo, če ne bo hotela „pok“ postati. Potlej le „marš ginain“ ž njo.

V tem društvu je tudi nek širokoustni knajpovski dohtar, dva kovača, eden menda z apoteko, drugi z nosilnico. Vrh tega je v društvu še več drugih gospodov. Za vse želodčne sitnosti in po-

Skočidol 56 (+1), Drava 33 (+2), Rožek 116 (+83!), Št. Jakob 104 (+2), Podgorje 67 (+2), Št. Ilj 43 (+1), Logaves 23 (+1), Dvor 67 (.), Gozdanje 35 (—6), Pečnica 27 (+5), Št. Jurije 10 (—3).

Da navduševanje in delo za družbo nista zastoj, nista brezuspešna, to nam kaže Rožek. Navdušeni č. g. poverjenik je pridobil k prejšnjim 33. udom novih 83 (!) in med temi 14 dosmrtnih, dočim prej nobenega ni bilo. Težki začetek je torej storjen in ako Bog dá, bo ostal Rožek tudi v prihodnje tako visoko ter dajal drugim lep vzgled in spodbudo v posnemanje! Posebno Št. Jurje in Domačale, kjer je po 500 in 700 Slovencev, naj bi se povzpela nekoliko višje. Lipa in Gozdanje naj se pa zopet povzdigneta na staro število.

VII. Dekanija Spodnji Dravograd. Ona šteje 160 (+2) Mohorjanov, ali posamezno po farah: Spodnji Dravograd 26 (—6), Črneče 11 (—13), Libeliče 44 (+8), Ojstrica 27 (+3), Labod 15 (+1), Suha 37 (+9).

4 fare so se prav lepo postavile, dočim ste dve izgubili skupaj 19 udov, Črneče same 13. Želeti je, da bi se letos to popravilo.

VIII. Dekanija Št. Mohor s 379 (+13) udi. Po župnijah: Št. Mohor 1 (.), Melviče 23 (—1), Št. Štefan na Zilji 35 (—13), Št. Pavel na Zilji 22 (+3), Ziljska Bistrica 66 (+11), Gorje 42 (+12), Čače 45 (.), Brdo 30 (—2), Blače 20 (—2), Borle 23 (+8), Št. Jurij nad Ziljo 72 (—3).

5 far je nazadovalo, posebno občutljivo Šent-Štefan. Napredovalo so 4, prav lepo Gorje, Bistrica in Borle. V obče pa se nam zdijo številke prenizke. Da bi ne bilo dobiti v Št. Mohorju več udov, je neverjetno. Saj mora vendar biti še ondod precej Slovencev.

IX. Dekanija Tinje šteje vseh svojih udov-Mohorjanov 501 (+39), koji se posamezno po župnijah razdelijo tako: Grabštanj 102 (+4), Pokrče 55 (+9), Št. Peter 19 (+3), Medgorje 55 (+4), Podgrad 15 (+1), Radiše 82 (+2), Podkrnos 26 (+1), Žrelec 9 (.), Št. Jakob 10 (—1), Tinje 74 (+12), Slov. Šmihel 14 (—3), Št. Tomaž 22 (—1), Timenica 18 (+6), Otmanje 1 (.).

9 krajev se je povzdignilo, in sicer precej Tinje in Pokrče. Visoko nad vsemi stoji Grabštanj, lepo število vidimo na Radišah. Za temi naj se potrudijo tudi druge fare. Čeprav le počasi, nekoliko bi že šlo.

X. Dekanija Trbiž. Njenih 216 (+68) družnikov se po farah porazdeli tako: Žabnice 35 (.), Trbiž 5 (+3), Rabelj 10 (+2), Vrata 38 (—1), Kokovo 1 (.), Ovečjas 42 (—4), Ukve 67 (.), Lipaljaves 14 (+1), Pontabelj 4 (.).

V obče ni preslabo, kajti povprečno pride na eden kraj po 24 udov.

XI. Dekanija Velikovec ima vseh Mohorjanov vkup 546 (+40). Po župnijah jih je: Velikovec 16 (+1), Št. Rupert 101 (.), Grebinj 87 (.), Ovbje 31 (+13), Sv. Štefan 15 (+5), Šmarjeta ob Telenbergu 36 (+13), Djekše 30 (—5), Krčanje 26 (—1), Ruda 53 (.), Gorenče 29 (+2), Št. Jurij 11 (+1), Klošter 73 (+1), Št. Peter na Vašinhah 38 (+10).

Trije kraji so ostali na starem stališču. Pri voščimo jim, da malo počijejo, saj so prišli že itak precej visoko. Najmanj bo smela počivati Ruda.

trebe skrbi več, seveda zelo prebrisanih oštirjev. Ti pa so ti „kunštni“. Pomisli le, iznašli so, da ni dobro, vodo v vino dajati. Menda postane vino potem slabše. Boljše je, tako so jo pogruntali, dati v vodo vina in skušnja jih je izučila, da je voda postala sicer ne močna, ali gotovo zdrava pijača.

Omeniti moram, da je večina v tej lovski družbi jako usmiljenega srca. Če jim kak zajček ali pa „rehel“ naproti priteče in se pred nje usede, ustrelijo, ali poleg njega ali pa v „luft“. Seveda spravijo zajčka pri tem v največjo zadrego. Ker ta ne vé, ali je Slovenec ali Nemec na njega streljal, tudi ne ve revež, ali bi se po slovensko poklonil, ali bi naredil po nemški „reks um“.

V jeseni sem enkrat zasačil skoraj celo lovsko družbo, ki je bila po dokončanem „rajbjogdu“ zbrana v neki gostilni. Ker so že prej vedeli, da ne bodo prav nič ustrelili, zato so dali zaklati prešiča. Ko so prešiča sneli, so začeli po „volovsko“, ne, hotel sem reči po lovsko piti, ter pokazali, da so vselej, kedar se gre za dobro stvar, složni. Na zadnje zapeli so seveda še, kar se samo ob sebi zastopi tisti „Jagd am Rajn“. Ko je ta slavna pesem potihnula, oglasili so se v drugi sobi nekateri in peli:

„Mi smo mi, mi smo mi,
Mi smo Golečani,
Mi se ne bojimo
Če smo tudi sami.“

Toliko Ti pišem za danes. Tvoj

Peter.

Ker mi Cofinov Peter ni več pisal, zato tudi jaz ne morem več povedati iz njegovega pisma.

Djekše so zdrknile nekoliko nazaj, čeprav še nikakor niso bile dosegle previsokega števila. Drugi kraji so se povzdignili za skupnih 46 udov in sicer Ovbje in Šmarjeta vsak za 13 in Št. Peter za 10.

* * *

Tako smo pregledali letos zopet stanje Mohorjeve družbe na Koroškem. Odstotkov za posamezne kraje nismo izračunili, kakor drugekrat, kajti v posameznih letih zaporedoma je razlika premajhna, da bi se bilo vredno zato truditi. Kje in kako je družba gledé udov napredovala, se tudi brez tega lepo vidi. Bog in sv. Mohor blagoslovita dobro delo, da bi, kakor doslej, procvitalo tudi v prihodnje v korist celokupnega slovenskega národa in v prid in povzdigo posebno koroških Slovencev, —č.

Dopisi.

Iz Št. Kancijana. (Kmetijski shod.) Dné 14. januarja je predaval pri nas potovalni učitelj g. Šumi. Predavanje je bilo res poučno in dobro obiskano. A naša revna slovenska pamet pa ne more umevati, zakaj da je predsednik kmetijske podružnice dobrolovaške, učitelj Haberer, otvoril zborovanje v nemškem jeziku, in zakaj da je o gnojivih travnikov predaval isti gospod tudi nemški. Kmetje so ga začudeno gledali, zmajevali z glavami in z ramami ter se čudili „blaženi“ nemščini, ne da bi je razumeli.

Iz Reberce. (Lovske.) Veliko je to zimo trpela divjačina, ko je padlo toliko snega; našli so marsikateriga zajca ali srno, ki je poginila vsled gladu. A ko je skopnel sneg, so bili zopet na boljšem. Posebno na Reberci, kjer je na nekaterih krajih čisto kopno, se je zbralo veliko divjačine, ki se o nočnem času tukaj pase. To pa ne dá miru pogumnim lovcem-Reberčanom. Ko se stori noč, zadenejo puško na ramo in hajdi na zajce in lisice. Posreči se še marsikateremu, da pritrese kakega medlega zajca domov, a mnogokrat leti zajec še prej k notarju delat testament. Nek prebrisan lovec je zlezel celo v lipo, da bi ga divjad ne videla, a tu je imel pravo lovsko smolo. Prišla je lisica, a on se je tako nesrečno vsedel, da ni mogel vstreliti in tako je moral mirno gledati, kako se je lisica spodaj sprehajala in mu nazadnje voščila: Lahko noč. — Kakor so že lovci vseh muh polni, tako je tudi tukaj nekdo nastavljal kuro, ki je poginila, v lipo za neko vejo, potem pa je letel k drugemu lovcu, rekši, naj hitro gre, kajti sova sedi v drevesu. Ta leti, kar mu je dala sapa in vstrelji, a kura se ni zganičila. Ko še v drugič vstrelji in še nič ne zamiga, tedaj še-le pogleda, ali je res sova in spoznal je, da so ga speljali jako dobro na led. Je pač ravno pustni čas, in tedaj so marsikateri jako hudomušni in ne vedó, kaj bi drugemu nagnali.

Iz Reberce. (Številke.) Vem sicer, da bode le malokoga zanimalo, koliko se jih je lansko leto na Reberci porodilo, poročilo in koliko jih je romalo v boljši svet, a spodobi se vendar, da ljudje vsaj izvejo, da še nismo tako daleč, da bi se bilo treba bati, da na Reberci že kmalu izumremo. Rojenih je bilo 28, med njimi 22 zakonskih, 6 nezakonskih; 4 dvojčki, 2 zakonska, 2 nezakonska. Torej od vsakega nekaj! 13 je bilo možkih, 15

Ali kar mi je Tine pisal in pa Franca pripovedovala, to, to so reči, n. pr. kaj tisti celovski „prafésarji“ počenjajo in pa tiste „prafésarce“. Deželni oče mi je rekel: Barigeljc, te pa moraš „zglihat“. — Saj jih tudi bom, tako sem rekel in kar obljubi, to tudi drži

Barigeljc.

Kakor živel tako umrl.

V avgustu l. 1873. je prisostvoval italijanski minister Visconti-Venosta neki veselici, katero je priredilo njemu na čast mesto Tirano. Ž njim je bil tudi poslanec Billia, eden najstrastnejših nasprotnikov krščanstva in papeža. Bil je zagrizen prosto-zidar. Med obedom so se delale napitnice. Najprvo je govoril minister, a govor je bil tako naperjen zoper cerkev in njene služabnike, da se mu je zdelo pozneje vredno tiskati ga. Nato se je dvignil Billia in govoril še bolj satansko. Po obedu se odpravila proti domu, dasi se je napravljal k nevihti. Potok, do katerega prideta, je narasel vsled povodnji tako, da ne moreta čez. Župnik jima pokaže drugo pot, po kateri se vrneti nazaj v Tirano. Medpotoma začuti Billia naenkrat grozne bolečine v životu. Komaj prideta v mesto, pokličejo zdravnika. Pa predno še pride zdravnik, umrje grozoviti bogokletnež, mesto s pobožnimi vzdihji na ustniah, z nečuvno kletvijo na cerkev in papeža. Kaka je bila pač njegova sodba pred večnim sodnikom?!

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

ženskih, tedaj se je že bati, da bodo dobile enkrat tukaj ženske komando čez moške. Umrlo jih je 10. Med njimi 4 odrasli in 6 otrok. Od teh je bilo 6 moških in 4 ženskega spola. Najstarejši med njimi so bili Konetova mati, 68 let. Lahko bi si kdo mislil: glej, na Reberci pa ne včakajo visoke starosti, a ni tako, kajti mnogo jih je, ki imajo Metuzalemovo starost, a so še vendar čili in zdravi. Nazadnje moram še omeniti, koliko parov si je obesilo „precartani“ križ sv. zakona na ramo. Bilo jih je samo 5.

Iz Rude. (Pogled v minulo leto.) Preteklo leto je za gospodarje bilo srednje, ne ravno slabo, pa tudi ne posebno dobro. Rž izdaja bolj slabo, po piskriču kopa, lepša malo več, pšenica ravno tako, oves kopa po pol birna, hajda je dajala jako različno, nekaterim desetero seme, drugim komaj seme. Turšica je večinoma spodletela, z repico pa smo bili zadovoljni. Kar je pa žito zastalo, nam je Bog na drugi strani primaknil, namreč pri sadju. Sadja smo dobili več, kakor smo ga pričakovali, posebno kmetje na Homberzi in Gruči, kjer je precej sadnega drevja. Lesnice so prodali po 4 gld., boljša jabelka po 7 gld. meter-ski cent, nekaj se je pa še mošta napravilo, da ga za malo južino ni treba kupovati. Iz tega se sprevidi, da naj bi kmetje na sadjerejo še večjo pozornost obrnili. Lesnika skoraj povsod raste in tudi nekaj dobička prinaša. — Pri živinoreji, z katero se gospodarji tu večinoma pečajo, se je tudi marsikateri goldinar skupil, ali nekatere je na tej strani tudi velika škoda zadela. O vigradi so pihali ojstri vetrovi in skoraj vsi konji so na vnetju sapnika ali kevžeha bolehal, šest ali sedem lepih konjev je padlo, vrednih vkup gotovo 1000 gld. Ravno tako so bile boleznin in nesreče pri goveji živini in pri svinjah, vkup tudi kakih 1000 gld. škode. Pri tem pa ni treba misliti, da bi se ljudje na živinorejo nič ne zastopili; je že res, da včasih kak posel ali gospodar kaj zamudi in je sam kriv nesreče, ali mnogokrat pridejo boleznin naenkrat in vse ozdravljenje je zastoj. Če bi vedel kje, dal bi svojo živino zavarovati. — V preteklem letu ste se dve kmetiji po dražbi prodale: Strojnikovo posestvo na Homberzi je kupil za 3800 gld. gosp. Tomaž Kasperl, poštar v Grebinju; Kancijanovo posestvo na Višnjaški gori pa je kupila baron Hellendorfova gospoda za 1810 gld. Pri Strojnikovem posestvu so morali upniki in poroki precej zgubiti. — Proti koncu leta je bila tu velika suša, tako da so skoraj vsi mlinci stali in studenci zaporedoma se posušili. Bog pa se je ozrl na uboge mlinarje, poslal južno vreme, led se je otajal in sedaj že zopet vsi mlinci veselo klepetajo.

Iz Kotelj. (Nagla smrt.) Da ne vemo ne ure ne dneva svoje smrti, dokazuje sledeči dogodek iz naše fare. Dné 20. jan. smo pokopali P. Ladinika p. d. Ladinika iz Brdinj, ki je nanagloma umrl vsled srčne kapi. Dné 18. prosinca, v četrtek, je bil še pri sv. maši, potem pri župnem uradu, da bi si dal potrditi pobotnico, da še živi (rajni je namreč dobival pokojnino). Ko je prišel domú, prišlo mu je naenkrat slabo in predno je prišel zdravnik iz Guštanja, je bil že mrtev. N. p. v m.!

Od Zilje. (Podružnica slovenskega planinskega društva) se je ustanovila dné 18. januarja t. l. v Borljah v Ziljski dolini. Vsi 16, ki so bili na shodu pričujoči in ki morebiti že prej niso bili zraven, pristopili so kot udje k slovenskemu planinskemu društvu, ter so na to izvolili za načelnika te podružnice gosp. dež. poslanca Franjo Grafenauer-ja, za namestnika pa J. Milonika, p. d. Korena iz Zahomeca. Tajnik je g. Al. Knafelc, odbornika gg. Mat. Kues in Josip Svaton. Za sedež podružnice izbrali so daleč okrog znano slovensko vas Bistrico ob Zilji; ime ji je „Ziljska dolina“. Upamo, da bo nova podružnica polagoma vzrastla v mogočno društvo, ki bode slovenske naše kraje in planine obvarovalo nadaljnjega potujčevanja. Zadnji čas je že zato, sicer bodejo o zdaj še slovenskih gorah in planinah morebiti v kratkih letih veljale besede pesnika Gregorčiča:

„Naš bil nekđaj je ves ta raj,
Očetom našim domovina;
Tuj národ tód se širi zdaj,
Naš raj je tujevc zdaj lastnina.“

Iz Vrat. (Pogreb.) Dné 22. jan. je po dolgi in težki bolezni umrl Jožef Frühauf, ravnatelj tukajšnje tovarne društva „Leykam-Josefsthal“, star še le 54 let. Vdeležba pri pogrebu dné 24. jan. je bila ogromna. Od blizu in daleč so prihiteli prijatelji in znanci rajnemu izkazat zadnjo čast. V svoji oporoki je volil naši farni cerkvi 100 kron in 100 kron ubožcem naše župnije, h katerim je še njegov prijatelj g. Jožef Janach, posestnik gostilne v Celovcu, namesto venca pridelal 20 kron. Cela svôta 120 kron je bila takoj po pogrebu v župnišču med siromake razdeljena. — Za rajnim žalujeta vdova in sin, ki je dijak na realki v Celovcu. Starejšega sina smo pokopali lani 4. aprila. Naj oba v miru počivata!

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Nova podoba.) Nek, sedaj že rajni dobrotnik, dal je za našo farno cerkev napraviti novo božično podobo. Delo je prevzel naš domačin, akademični slikar g. Peter Markovič iz Rožeka, ki obiskuje sedaj že četrto leto slikarsko akademijo na Dunaju. Slika, katero smo iz rok g. Markoviča že prejeli, je zares prav izvrstno delo, posamezne podobe so, kakor bi živele, posebno pa očarata oči glavni osebi, dete Jezus in Marija. Že pred nekaterimi leti, ko g. Markovič še ni obiskoval akademije, slikal je za našo cerkev dve postni podobi, ki sta tudi prav dobro izvršeni, toda božična prekosi daleč prejšnji dve, in vsak, ki jo vidi, jo hvali. Zato želimo mlademu, nadarjenemu in marljivemu umetniku, da bi ga od vseh krajev z obilnimi naročili podpirali.

Iz Brda pri Smohoru. (Kmetijski shod.) Dne 21. jan. je predaval na Brdu g. potovalni učitelj Šumi o živinoreji, obdelovanju travnikov, mlekarstvu in nekoliko tudi o hmeloreji. Ljudstvo je bilo z njegovim slovenskim govorom „do enega“ prav zadovoljno in zanimanje za kmetijske zadeve postaja pri nas zmirom živahnější. Shod je bil prav dobro obiskan. Govorilo se je tudi, da bi napravilo kmetijsko društvo sirarnico na krasni brdski planini, kar kmetje vsi želimo.

Novičar.

Na Koroškem.

(Ponarejeno mleko.) Ravnatelj kemičnega poskuševališča v Celovcu dokazuje v nekem članku, da so malone tričetrtinke, t. j. 72,5% mleka, ki se prodaja v Celovcu, ponarejene in to na razne načine.

(Slovenske razglednice.) Národní ponos zahteva, da se Slovenec vselej poslužuje tudi slovenskih razglednic. Izšle so čedno napravljene razglednice skladišča v Sinčivasi. Sezite po njih! Dobivajo se pri uredništvu „Mir“-a. Druge razglednice bodo sledile!

(Duhovske zadeve.) Preč. g. dekan v Šmohoru, monsg. Jož. Fric, je zopet hudo zbolel in je v bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu. — Župnijo Kamp je dobil tamošnji provizor, č. g. Avg. Križaj. — Prestavljena sta čč. gg. kaplana Al. Mlinar iz Marije na Jezeru v Dobrlovas in Mat. Trepal iz Dobrlevasi k Mariji na Jezeru.

(C. kr. kmetijska družba.) Vlada je potrdila prenarejena pravila naše kmetijske družbe. Sedaj bodo po vseh podružnicah nove volitve in podružnice se bodo dne 11. marca združile v okrajne zveze. Le-te imajo potem voliti zastopnike za glavni zbor, ki bo dne 28. marca.

(Osebnostne novice.) V stalni pokoj je stopil nadučitelj g. Jan. Lah Podkloštrum. — Provizorični učitelj g. P. Košier v Črnečah je imenovan za šolskega voditelja ravno tam. — V Žitarivasi je umrla gospa U. Lieber, veleposestnica in vdova po + oskrbniku v Žoneku, stara 84 let. — Pravni praktikant O. Knapič v Celovcu je imenovan za pristava (avskultanta).

(Droblj.) Dne 21. jan. je bil posestnik Kolweis p. d. Stuk v Svincu na plesu. Ko je šel po stopnicah, je padel tako nesrečno, da je kmalu potem umrl. — Razpisano je mesto nadučitelja v Podkloštru do 25. febr. Zahteva se znanje slovensčine. — V okrajni šolski svet Celovec-okolica so izvoljeni za 6letno dobo: J. Doujak, župan v Borovljah; J. Oremus, župan v Žrelcu in dež. posl. Fr. Huber, terj sami liberalci. — V Porečah bodo zidali nov vodovod za celo vas.

Po drugih slovenskih deželah.

(Desetletnico) svojega obstanka je dne 25. jan. slovesno praznovalo katoliško-politično društvo v Ljubljani, ki si je v tem času pridobilo mnogo zaslug za Slovence, tako v verskem kakor v národnem oziru. Popoldne je bilo slavnostno zborovanje, na katerem sta govorila gg. dr. Šušteršič in dr. Krek, zvečer je bil obed. Mil. g. knezoškof dr. Jeglič je slavnost pozdravil z lepim pismom, v katerem med drugim pravi: „Pod katoliško zastavo naj se zbere ves naš slovenski národ, ter naj daje dolžno čast troedinemu Bogu po gospodu Jezusu Kristusu, Bogu in človeku in edinemu našemu Zveličarju; le v pravi podločnosti do božjega Sina in Zveličarja našega bo mogel mili naš rod premagati krizo (nevarnost), v kateri se sedaj nahaja. Vsi stanovi brez izjeme se vojujmo pod zastavo z napisom: »Vse za vero, dom, cesarja!«

(Ljubljanske novice.) „Ruskij kružok“ se je na podlagi potrjenih pravil osnoval dne 23. jan. S poukom v ruščini so že pričeli. — Stolnim kanonikom v Ljubljani so bili zadnji čas imenovani čč. gg. profesorja dr. Fr. Lampé in dr. Andrej Karlin ter župnik Sajovic iz Slavine. Dne 28. jan. so bili slovesno vmeščeni. — Deželna vlada je prepovedala predstavo znane Jurčičeve igre „Tugomer“.

Vidi se, da je baron Hein vstrajno na delu zoper Slovence. — G. Drag. Hribar iz Celja je otvoril v Ljubljani prvo slovensko mehanično tovarno tkanin in pletenin. — Ministerstvo notranjih zadev je prepovedalo samoslovenske ulične napise v Ljubljani! To znova kaže, kako — dobrohotni so nam „tam zgoraj“.

(Drobne novice.) Otroški vrtec Ciril-Metodove družbe v Trzinu so slovesno otvorili dne 22. jan. Obiskuje ga 44 otrok. — V Gradcu bo prihodnje leto deželna razstava. — Pri novih občinskih volitvah v Trzinu je prišlo v odbor 7 Slovencev in 8 nemškutarjev.

Križem sveta.

(To in ono.) Bankovci po 10 K izidejo še-le meseca maja prihodnjega leta. Imamo torej novo kronsko veljavo, a jako malo kronskega denarja. — Nemčija hoče povečati mornarico. Stroškov za to bo 4936 in pol milijonov mark. Ubogo ljudstvo bo moralo plačevati! — Dinamitna tovarna je zletela v zrak 17. jan. v Avigliani na Laškem. Pri eksploziji je bilo 10 oseb usmrčenih in mnogo ranjenih. Hiše v okolici so poškodovane.

(Velika nesreča v cerkvi.) Strašna nesreča se je primerila v Mali-Alsenu na Ruskem med službo božjo. Med branjem evangelija podrl se je kor. Tramovje je podsulo vse ljudi, ki so stali pod korom. V cerkvi je nastala zmešnjava. Ljudje so hoteli ven, a skoro sta se zamašila oba izhoda. Mnogo jih je v gnječi našlo smrt. Izpod razvalin podrtga kora so dobili 19 mrtvecev in 8 težko ranjenih, lahko ranjenih je pa 60 oseb.

Naša gospodarska organizacija.

Skladišče v Sinčivasi.

1. Pristno vino po najnižji ceni. Pristna vina se dobé odslej po najnižji ceni pri „Gospodarski zadrugi“ v Sinčivasi. Zadruga bo namreč vzela v zalogo vina „Vinogradskega društva“ v Ljubljani, ki združuje mnogo producentov in vinskih zadrug na Kranjskem, Goriškem, v Istri in na Štajerskem. Vagon raznovrstnega vina: goriški beli, goriški Izabela, goriški Burgunder, bel Štajere je že na potu. Upamo, da bodo gostilničarji in čč. duhovščina postali odjemalci ter pomagali tako pokriti zadrugne stroške pri žitnem prometu. Dobíček pride sevé ves zadrugnikom v prid.

2. Zadruga in okrajno glavarstvo v Velikoven. Okrajno glavarstvo v Velikoven je obsodbo mestne občine velikovške zoper g. delovodjo Maisterl-a in g. vikarja Podgorca-a potrdilo, a globo znižalo na polovico, češ, do zdaj se še ni nikdo na ta način kaznoval. (!) Slavna občina velikovška popred svoje obsodbe ni utemeljila, opirala se je samo na določbo § 10. tržnega reda za mesto velikovsko, ki pravi, da je „das Anhalten von Fuhrwerken verboten“. Okrajno glavarstvo je pa stvar tako raztegnilo (!), da ni samo prepovedano ustavljanje voz, marveč tudi nagovoriti ljudi, ki pridejo v mesto (!). Menda bodo Velikovčani zdaj na mejah mestne občine postavili table z napisom: „Gobce tiščite, zdaj ste v velikovski občini“. Okr. glavarstvo je namreč nadalje še spoznalo, da nagovarjati ljudi ni samo v mestu prepovedano, marveč v celi občini, ki sega na vse strani blizu tri kilometre ven. Ta obsodba vsekako kaže, kako — naklonjena nam je — c. kr. gospóda!

3. „Gospodarska zadruga“ in slavni deželni odbor. Deželni zastop si je že od nekdanj „ves v skrbeh“ za blagor našega ljudstva; zato je bilo pričakovati, da bo tudi našo zadrugo z veseljem pozdravil in jo podpiral z vsemi močmi.

Poljedelsko ministerstvo je nam bilo naročilo, da prosimo tudi deželo podpore, storili smo tako in zdaj po trimesečnem molku dobili smo odgovor — Celovčanov vreden. Deželni odbor pravi, da se naša pravila niti po besedah (!) niti po vsebini (!) ne strinjajo z vzornimi pravili, ki jih je slavni odbor dal na svitli dan!

Strašno! Leto dni je že, odkar smo mi napravili svoja pravila, slavni deželni odbor pa je svoje še-le zdaj skoval in nam očita, da naša pravila niso tista kot njegova. Bolj bedastega odgovora je bilo težko pričakovati. Ko bi bila zadruga čakala na ta slavna pravila in velikodušno podporo deželnega odbora, menda bi bila zraven zamudila še sodnji dan. Žal, da niso vsi deželni zastopi enaki: na Kranjskem dajajo Slovenci Nemcem za gledališče 6000 gld., mi na Koroškem pa dobimo od deželnega odbora na prošnjo, naj podpira velevažen in obče koristen ljudski zavod, mesto poštenega odgovora porogljivo poročilo!

4. Zadruga in sadjereja. Zadruga si je naročila, kakor že znano, 10.000 drevesc, da bo napravila drevesnico. Udje naj prihajajo ob nedeljah in sicer, kedar je kaj časa, v skladišče, da bodo pomagali cepiti, potem ne bo treba ljudij najemati in plačevati za to delo. Vsaj se vse stori zadrugnikom v prid, ki bodo v par letih dobivali sadna

drevesca za polovico ceneje od zadruge, nego jih zdaj kupujejo od vrtnarjev.

Zadrugniki naj ne pričakujejo za vsak korak plačila, odbor mora najvarnejše ko mogoče, gospodariti s premoženjem zadruge. Hiša in vse, kar je v nji, je last udov, a udje so ob enem dolžniki za tisti denar, ki se je že porabil, nekateri pa mislijo, da je odbor našel neke velik zaklad, od katerega se dá brez konca zajemati.

5. Promet do novega leta. Do novega leta se je sprejelo žita v Velikoven in v Sinčivasi vkup: pšenice 26.430 kil, rži 13.272 kil, ovsa 114.343 kil, leče 20.710 kil, fižola 5804 kile, detelje 3177 kil, ječmena 1581 kil, grahovice 842 kil, volne 322 kil, hajde 7088 kil. Na to blago se je posodilo vkup 15.037 gld., in sicer pride na Velikovec svóta 8401 gld., na Sinčovas 6636 gld.

Promet je še neznan, a spominjamo se vendar smeja se poročila, ki ga je imel nedavno liberalni list „Freie Stimmen“ iz Velikovca: „das Resultat, ein Paar Metercentner Hafer, war klaglich genug“. O vspehih zdaj še ne govorimo, veseli nas, da imamo že čez 300 udov, a v začetku smo še, in nikakor ne gre še vse, kakor bi sami želeli.

6. Privažajte deteljno seme v zadrugo! Privažajte deteljno seme v zadrugo, ona jo bo vam, če ne boljše, pa vsaj ravno tako plačevala, kakor prekupei! Zadruga se ima v pričetku boriti z mnogimi zaprekami: Mestna občina je obsodila g. vikarja Podgorca-a dvakrat, g. Majsterl-a trikrat, zdaj bo g. vikar še obsojen zaradi prestopa stavbenega reda, ker se je v zadrugni hiši v Velikoven napravil nov pod, brez da bi se bilo občini naznanilo, in že pozivljajo kmete od vseh stranij v Velikovec, da dobé vzrokov za novo obsodbo: da zadruga z žitom trži brez obrtne pravice. Pri tej preiskavi se naslanja okrajno glavarstvo na dejstva, da mi ljudem preveč, to je popolno tržno ceno naplačujemo.

Ljudje naše uprave deloma ne razumejo dosti, deloma pa so nezaupni, in če bi jim ne naplačevali tržno ceno, ne bi prišli. Ker pri detelji zastajamo za trgovci, vozijo jo udje večinoma drugam; trgovci pa se nam smejo, ker se pri detelji dá kaj zaslužiti. Opozarjamo nekatere zadrugnike, da se bodo tisti, ki vozijo blago, katero se lahko prodaja, k trgovcem in hočejo k nam privažati le to, kar trgovci ne sprejme, izključili iz zadruge.

Sicer še tega dejstva zdaj ljudem ne zamerimo, ker zadruga ne poznajo še dosti. Zadruga ne tirja, da bi se moralo vse nji privažati; če bi se kdaj kako blago drugod boljše prodajalo n. pr. rž pri mlinarjih, naj jo ljudje vozijo tja; zadruga ne išče koristi za odbor, marveč za zadrugnike, a to se ne bo dopuščalo, da bi se v zadrugo privažalo le to, kar se drugod prodati ne more.

7. Pazite na denar! Pri izplačevanju se je že parkrat zgodilo, da se je blagajnik v naglici, ko mora hiteti z obračunovanjem, preštel in je dal premalo; zadrugniki naj ga v tem slučaju opozore, vsaj se kaj takega nikdar ne zgodi z namenom. A zgodilo se je tudi že večkrat, da zadrugniki pusté denar ležati na mizi, ki se jim je bil izplačal. Če kdo pozneje zapazi, da nima dosti, naj pride nazaj vprašat. Nikdar pa naj se ne govori, kakor da bi se komu delala pri izplačilu krivica. Zadruga ne more nastavljanje bogsive, koliko ljudij, in tako mora ena oseba sprejemati tehtne listke, obračunavati zaslužek, obračunavati prejšnja doplačila in izplačevati; treba bi pa bilo večših v dveh urah odpraviti 60 do 70 strank, ki imajo še mnogo drugih rečij vprašati. Torej moramo nekoliko potrpeti. Ko bo zadruga bolj bogata, uravnalo se bo vse boljše.

8. Hlapci ne morejo biti udje. Pri Goričancih je običajno, da dobé posli v plačo nekoliko ovec; zato se dogaja, da nam večkrat prinese hlapec ali kako dekle nekoliko kil volne, katero drugod zdaj skoro prodati ne more. Prosimo kmete, naj take malenkosti oddajajo pri nas na svoj račun. Hlapec ali dekla ne moreta biti zadrugnika; kdo pa bo plačal delež in vstopnino? Od neudov pa blaga sprejemati ne smemo, če nočemo priti v kazni brez konca. Nasprotniki zasledujejo vsak naš korak, ter nas bodo še dolgo preganjali, kakor ose, ki si jih razdražil. Če nas katera piči, udarili bomo po nji. Udali se jim ne bomo več. V začetku zadruga res ne more dajati ljudem bogsive koliko koristi, a potrpiamo, v dveh letih govorimo drugače, do tedaj pa bodimo požrtvovalni in — značajni!

Dražbe.

Pliherk. Dne 20. febr. ob 1/2 11. uri, izba št. 2, posestvo Ant. Mörtl-a, vl. št. 9, d. ob. Šmarjeta. Cena 2780 gld. Najnižja ponudba 1386 gld.

— Dne 27. febr. ob 1/2 11. uri, izba št. 2, Gratzhoferjevo posestvo, vl. št. 20, in 21, d. ob. Pliherk. Cenjeno na 5518 gld., najnižja ponudba je 3148 gld.

Trbiž. Dne 15. febr. ob 9. uri, Runcevo posestvo, vl. št. 162, d. ob. Žabnice. Cena 1411 gld.

Velikovec. Dne 17. febr. ob 11. uri izba št. 4, hiša št. 16 na trgu v Velikoven, vl. št. 3, d. ob. mesto Velikovec. Cena 7279 gld.

Tržne cene.

V Celovcu, dné 25. januarja.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica	10	40	13	—	— konjev
rž	8	32	10	40	— pitanih volov
ječmen.	—	—	—	—	16 vprežnih volov
oves	4	42	5	52	— juncev
turšica	7	20	9	—	67 krav
pšeno	15	—	18	75	— telic
fižol.	—	—	—	—	68 pitanih svinj
krompir	2	20	3	56	282 prascev
leča	12	—	15	—	
grah	—	—	—	—	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 268 K do — K, krave po 76 K do 240 K.

Sladko seno je meterski cent po 4 K 40 v do 5 K — v, kislo seno po 3 K — v do 4 K 40 v, slama po 3 K — v do 3 K 60 v.

Promet je bil srednji. Sena in slame so pripeljali veliko, vkup 194 vozov. Na živinskem trgu je bila kupčija slaba.

Velikovec, dné 24. januarja. Prignali so: 62 volov, 42 krav, 4 telice, 2 teleta, 5 ovac, 20 živih in 48 zaklanih svinj. Cena za pitano živino 58 do 62 K, za tovarno živino 50 do 58 K metriški cent, zaklane svinje 80 do 90 v jeden kilo.

Vabila.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico v Šmihelu priredi dné 4. februarja t. l. ob 3. uri v veliki dvorani g. Plešivčnika (Serčerja) v Šmihelu nad Pliberkom svoj občni zbor in veselico s sledečim vspeškom: 1. „Hej Slovenci!“ Poljska narodna. (Moški zbor.) — 2. Pozdrav gostov. — 3. „V mraku.“ (Mešan zbor.) — 4. Govor: Šolsko vprašanje na slovenskem Koroškem. — 5. „Pravica se je izkazala“, burka s petjem v dveh dejanjih, spisal dr. J. Krek. Osebe: Kruljač, berač: Nace Uranšek; Ferjan, krčmar: Lovro Humer; Peter in Pavel, dijaka: Jakej Šumah in Karol Gril; France in Janez, rokodelska pomočnika: Lorenc Kušej in Janez Uranšek; Abraham in Izak, žida krošnarja: Peter Mory in France Tome. — 7. „Zvonikarjeva“, A. Foerster. (Mešan zbor, šestoroglasno.) — 7. Volitev novega odbora. — 8. „Triglav.“ Josip Fleišman. (Mešan zbor, šestoroglasno.) — Prosta zabava, poje „Korotan“. — Prostovoljni darovi v prid Ciril-Metodovi družbi se hvaležno sprejmejo. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. — K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

Bekštanjnska posojilnica v Ločah ima 2. februarja popoldne ob 3. uri pri Pložu v Ločah svoj občni zbor z navadnim vspeškom. K zborovanju vabi vse udeležence.

Loterijske srečke od 27. januarja 1900.

Trst	25	79	64	14	9
Linc	62	63	19	22	85

NAZNANILA.

Službo organista

išče v orglarski šoli v Ljubljani izvežbani koroški rojak. Dopisi v tej zadevi naj se naslovljajo na upravnništvo „Mira“ pod naslovom „Organist št. 14“.

Zahvala.

Za tako veliko spremstvo pri pogrebu mojega nepozabnega soproga, gospoda

Aleksandra viteza pl. Šžabel-a,

posestnika in deležnika tovarne,

izrekam s tem najprisrčnejšo zahvalo vsem, zlasti gospodom pevcem iz Mostiča, ki so z ganljivim petjem pokojniku izkazali zadnjo čast.

Pri Rablju ob št. Juriju na Vinogradih dné 27. januarja 1900.

Ivanka pl. Šžabel.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 4 gld., 50 kil za 8 gld. 50 kr., 100 kil za 16 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 50 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Brady-jeve želodčne kapljice

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,
so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja
C. Brady
(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

so zavite v rdeče škatljice in imajo podobo Marijaceljske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady.

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Slavnemu občinstvu in čebelarjem

priporoča podpisani izboren med, garantirani pitaneč, v škatljah po 5 kil: kilogr. 60 kr.; v škafih po 40 kil: kilo 56 kr. Med v steklenicah, takomenovani Schleuderhonig, kilo po 1 gld. Pristen brinjevec liter po 1 gld. 30 kr., 3 litre franko za 4 gld. 70 kr. — Sadjevec (Säuerling) liter po 80 kr. — Fina stara slivovka liter po 1 gld., večje partije po dogovoru.

Pošilja proti poštnemu povzetju

Egid Jeglič, čebelar in trgovec
na Selu, pošta Žirovnica na Gorenjskem.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, to je cikorija ali:

kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri trgovcu: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Tiskarna družbe sv. Mohorja
se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitek itd. po najnižjih cenah.

Pristne
kranjske klobase,
pravi borovničar in brinjevec,
žimo od 60 kr. naprej, pošilja
Albin Rant,
trgovec v Kranju.

C. in k. dvorna **tovarna za orgle**
bratov
RIEGER
v Krnovem (Jägerndorf)
avstr. šlezija
izdeluje izvrstne in cene
cerkvene orgle.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje hranilne vloge

po 4%

in plačuje vrh tega rentni davek sama.